

Socialministerens svar på spørgsmål stillet til skriftlig besvarelse.

Spørgsmål 1:

Ad § 7 spørges, hvilke beviskrav stilles der efter praksis med hensyn til forsikringspligten.

Svar:

Reglerne om forsikringspligt fremgår af forslaget §§ 5 til 8 sammenholdt med § 1. Hovedbestemmelsen er § 5, som sammenholdt med § 1 omfatter et hvilket som helst ansættelsesarbejdsforhold. Såvel efter gældende lov som efter forslaget er det overladt til arbejdsgiveren selv at skønne, om han beskæftiger en anden person på en sådan måde, at han må antages at have forsikringspligt efter loven for den pågældende, dvs. skønne over, om den pågældende må anses for at være ansat. I langt de fleste arbejdsforhold er spørgsmålet om forsikringspligt utvivlsomt.

Hvis en arbejdsgiver forsømmer sin forsikringspligt, kan han idømmes en bøde, jfr. § 64. Endvidere skal han efter sikringsstyrelsens bestemmelse efterbetale den præmie, han har sparet, jfr. § 43. Endelig skal han – hvis der er sket en skade på en ansat – betale erstatningen, jfr. § 44, stk. 2.

Under hensyn til, at der i visse grænsetilfælde kan være tale om et vanskeligt skøn, er der i § 44, stk. 2, hjemmel til at fritage arbejdsgiverne for at betale erstatningen.

§ 7 er en specialregel indenfor bestemmelserne om forsikringspligten. Bestemmelsen handler om de ansattes forsikring i de tilfælde, hvor en arbejdsgiver udfører arbejde for en anden arbejdsgiver. Hensigten med bestemmelsen er at undgå »huller« i forsikringsdækningen i tvivlstilfælde.

Stk. 1 handler om situationer, hvor den arbejdsgiver, som har ønsket et arbejde udført af en anden arbejdsgiver, overlader sidstnævnte arbejdsgiver sine egne ansatte til at udføre arbejdet. I disse situationer påhviler forsikringspligten sidstnævnte arbejdsgiver.

Stk. 2 handler om situationer, hvor der mellem virksomhedsindehaveren og den antagne arbejder er indskudt et mellemed, som

selv er ansat eller i arbejde for virksomhedsindehaveren, f. eks. ejendomsejeren – viceværten – rengøringsassistenten. I disse situationer påhviler forsikringspligten virksomhedssejeren. Dette gælder selv om arbejderen er antaget og lønnet af »mellemedet«, medmindre »mellemedet« selv har tegnet forsikring for arbejderen. I underentrepriseforhold har »mellemedet« typisk tegnet forsikring selv.

Spørgsmål 1a:

Kan den omstændighed, at der foreligger gentagne *ulykkestilfælde*, antages at få skærpende betydning ved afgørelsen af spørgsmålet om sanktioner over for arbejdsgiveren, jfr. §§ 43, 44 og 64?

Svar:

Situationen, hvor der foreligger en arbejdsskade og arbejdsgiveren ikke har forsikringen i orden, er direkte omfattet af § 44, stk. 1, jfr. § 64. Arbejdsgiveren straffes i denne situation med bøde. I forbindelse med behandlingen af en sådan sag vil sikringsstyrelsen – som det også er tilfældet i dag – sikre sig, at arbejdsgiveren får tegnet en forsikring. Det vil derfor næppe være almindeligt, at samme arbejdsgiver ikke har forsikringen i orden i tilfælde af et eller flere senere arbejdsskadetilfælde. Skulle dette ske – ved at arbejdsgiveren undlader at holde forsikringen i kraft – vil sikringsstyrelsen henlede vedkommende politimesters opmærksomhed herpå, således at det kan blive taget i betragtning ved fastsættelsen af bøden.

De situationer, hvor arbejdsgiveren har den lovpligtige forsikring i orden, men hvor der sker gentagne arbejdsskader på virksomheden f. eks. som følge af dårligt arbejdsmiljø, finder socialministeriet falder udenfor de naturlige rammer af en lovpligtig arbejdsskadeforsikring. Efter socialministeriets opfattelse bør sådanne tilfælde sanktioneres efter anden lovgivning.

Spørgsmål 2: